

אזהרות א' דבש

טקס משפחתי

בעוד כמה ימים תלוו את ילדיכם לכיתה א'. מזל טוב! לא פעם ימים אלה מתאפיינים בהתרגשות לקראת השלב החדש שמתרגש על צאצאינו. ההתרגשות הזאת, שאמנם טבעית היא ואינה מאפיינת רק אותנו, מתחוללת זה דורות רבים בקרבם של הורי ישראל בעודם מלווים את ילדיהם לכיתה א', ויסודה במחויבות העתיקה של העם היהודי ללמד את ילדיו לקרוא, להבין, להשכיל. לכן, מתקיימים במסורת ישראל טקסים שביקשו למסור את איחולי ההורים לילדיהם לקראת כניסתם ללימודים. הטקס הזה תכליתו לתת מקום, התייחסות וביטוי לציפייה לקראת עליית הילד לכיתה א'.

שיהיה בשעה טובה!

הורים, אחים או חברים מקריאים:

חר אתחיל כְּתָה א' וְאַלֶּה לְלַמֵּד בְּבֵית הַסֵּפֶר, אִיזו שְׁמֻחָה!
אָבֵל בְּעֶצֶם, לְמַדְתִּי כָּבֵד כָּל כֹּהֵן הָרִבֵּה דְּבָרִים עַד הַיּוֹם:

☐ לְמַדְתִּי לְזַחַל ☐ לְמַדְתִּי לְלַכֵּת ☐ לְמַדְתִּי לְקַפֵּץ

לְמַדְתִּי

לְמַדְתִּי

וְלְמַדְתִּי

לְמַדְתִּי גַם לְדַבֵּר. הַמֶּלֶךְ הָרִאשׁוֹנָה שְׁאַמְרָתִי הִיְתָה:

עֲכָשׁוּ אֶלְמַד לְקָרָא וְלִכְתֹּב. הַמֶּלֶךְ הָרִאשׁוֹנָה שְׁהִיִּיתִי רוֹצֵה לְקָרָא הִיא:

מלים ראשונות / תרצה אתר

המלים הראשונות

הן הֵכִי, הֵכִי יָפוֹת

....

"לְעִבּוּדָה קוֹמוּ נָא",

חֵישׁ בָּאוֹת וּמִצְטָרְפוֹת -

אֵט לֹאֵט

בוֹנִים

מְשֻׁפֵּט,

כְּמוֹ

בְּנֵי מְקַבִּיּוֹת;

מִי לוֹמֵד?

- אֲנִי לוֹמֵד.

וְהַשְׁמָחָה גְּדוֹלָה מְאֹד

.....

הוצאה: הקיבוץ המאוחד

יְהוָה מְרַגֵּשׁ כְּשֶׁמִּתְחִילִים לִקְרֹא?

מִתְחִילִים לִקְרֹא / תַּרְצָה אֲתֵר

הוֹלְכִים בְּרֹחוֹב,

פֶּתָאם

מִתְחִילִים

לִקְרֹא

שְׁלֹטִים

מִכָּל צַד.

הוֹלְכִים לְטִיל,

פֶּתָאם

הַמְלִים

מִתְחִילוֹת

לְגֶשֶׁת

יָד

בִּיד.

הוצאה: הקיבוץ המאוחד

מְכִינִים צִלְחַת שְׁעָלֶיהָ כְּתוּב שֵׁם הַיֶּלֶד/ה בְּדִבְשׁ. אֲפֹשֶׁר גַּם לְהַכִּין זֶר פְּרָחִים
לְרֹאשׁ הַיֶּלֶד/ה. הַיֶּלֶד/ה עוֹקֵב/ת בְּאַצְבָּע אוֹ בְּאַמְצָעוֹת פֶּלַח פְּרִי אַחֵר אוֹתִיוֹת
הַדִּבְשׁ שֶׁבְּצִלְחַת. בְּשַׁעַת לְקוֹק הַדִּבְשׁ הַהוּרִים יִקְרָאוּ:

כְּשֶׁם שְׁגוּפֹךְ מְרַגֵּשׁ מִתֵּק הַדִּבְשׁ,

כֹּן תִּרְגֵּשׁ בְּפֶשֶׁךְ מִתֵּק הַחֲכָמָה.

- רבינו בחיי אבן-פקודה (ספרד, המאה ה-11)

אוֹתִיוֹת הַשֵּׁם שְׁלִי מְבָרְכוֹת אוֹתִי לִקְרֹאת פֶּתָה א':
(לְמִשְׁל: א' - אֶהְבָּה; ד' - דְּבוֹר טוֹב; מ' - מִתִּיקוֹת)

אות

מילה

אות

מילה

אות

מילה

אות

מילה

אות

מילה

אוֹלֵי אֲנִי מְכִיר/ה כְּכֹר כְּמָה אוֹתִיוֹת, הִכִּי קְרוֹבוֹת, הִכִּי שְׁלִי...

הַהוּרִים כּוֹתְבִים עִם הַיֶּלֶד/ה אֶת שְׁמוֹ/שְׁמָה:

הִנֵּה, הָאוֹתִיוֹת הָאֵלֶּה הֵן אֲנִי.

ילד/ה שלי,

שנות חיים מלאות שמחה עברו מאז נולדת, והנה את/ה אדם קטן ופלא,
חכם/ה, סקרן/ית, טוב/ת לב, מאיר/ת פנים אל הבריות.
(כל הורה מוזמן לנסח ולשנות).

מה אבקש לך, ילדי/ילדה שלי, בדרך אל שערי בית הספר
יש בלבך, בראשך ובנפשך את כל מה שצריך כדי לגדול מתוך ברכה.

אבקש

שתהיה לך עין טובה להתבונן בכל הדברים שתפגוש/שתפגשי עכשיו בדרך;
שתהיה/תהיי סקרן/ית כשאת/ה פוגש/ת את התורה ואת החכמה,
ואת צורת ואת האותיות ואת המילים ואת המספרים;
שתדעי/י לשאול. מתוך השאלות תבין/י יותר את העולם, את עצמך;
שתנסה/י, תמציא/י ותחדש/י;
תזכור/י שמותר לטעות, לא להבין, להתבלבל. רק כך לומדים;
שתהיה בך סבלנות, יש לך קצב משלך;
שתהיה/שתהיי חבר/ה טוב/ה ושכן/ה טוב/ה
לילדות ולילדים החדשים שבכיתה;
שתשמור/שתשמרי את נפשך ואת גופך ותשתדל/י לראות את הנולד,
והעיקר שתהיה בך התבונה ללמוד מכל אדם, מכל מחשבה ומכל שפה;
ושתאמר/י את מה שבלבך כשטוב וגם כשקצת קשה ורע.
תמיד אהיה פה להקשיב ולחבק.

ועוד אבקש שאדע אני להנחות אותך באהבה,
שיכירו אותך מוריך/מוריך באמת ויחנכו אותך על פי דרכך,
שתמצא/י חן ושכל טוב, ילדי/ילדה שלי, בעיני אלוהים ואדם
ותהיה/ותהיי ברכה לעצמך ולעולם.

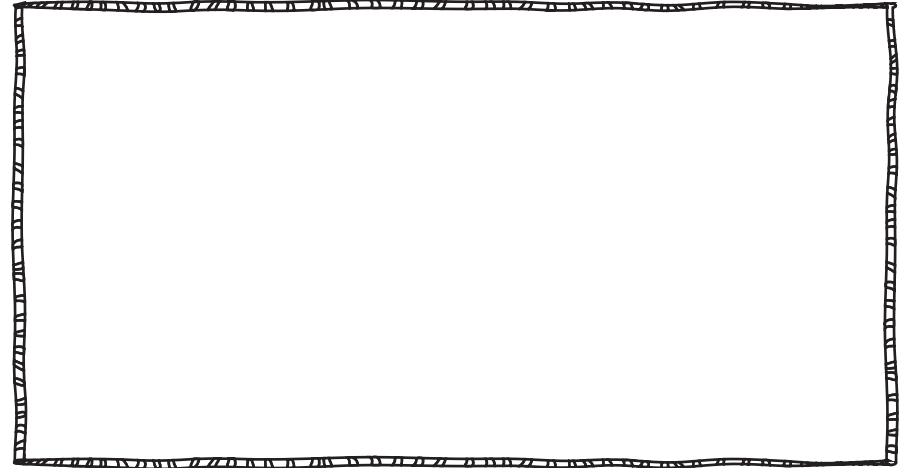
כן יהיה רצון ונאמר אמן.

תמר אלעד-אפלבוים

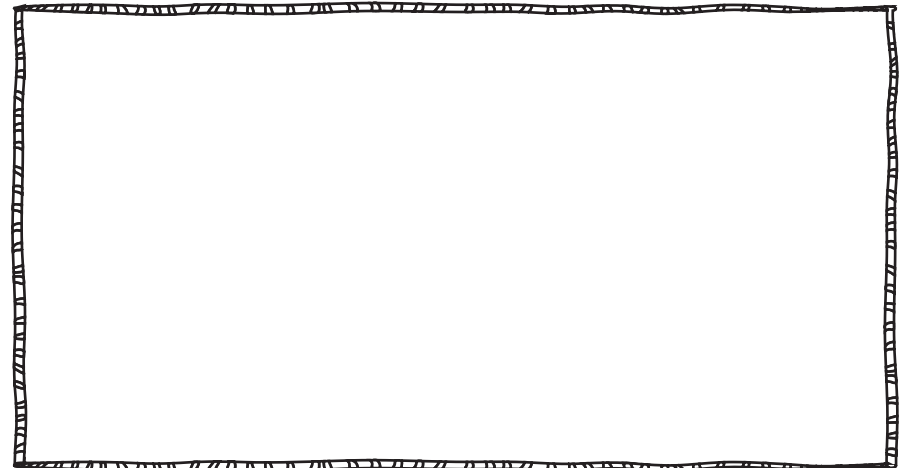
הורים מְבָרְכִים אוֹתִי לְקִרְאת כְּתָה א':

מְקִרְיָאִים בְּרָכָה שְׁנִכְתְּבָה מֵרֹאשׁ:

סָבִים/סִבְתּוֹת/אֲחִים/אֲחִיּוֹת/אַחֵר מְבָרְכִים

מְקִרְיָאִים בְּרָכָה שְׁנִכְתְּבָה מֵרֹאשׁ:

אָנִי מְבָרֵךְ/ת אֶת עַצְמִי לְקִרְאָת כֶּתֶה א'
מְצִיעִים לִילֵד/ה לְצִיר אֶת הַבְּרָכָה לְעַצְמוֹ/ה

לְקִרְאָת שָׁנָה, הַהוּרִים וְהִילָד/ה יִתְבּוֹנְנוּ יַחַד בְּצִיר שְׁהִילָד/ה צִיר/ה,
יִקְרְאוּ אֶת הַשּׁוּרוֹת הָאַחֲרוֹנוֹת בְּסִפְרוֹן וְאִזּוּ יִנְיְחוּ אוֹתוֹ מִתַּחַת לְכָרִית:

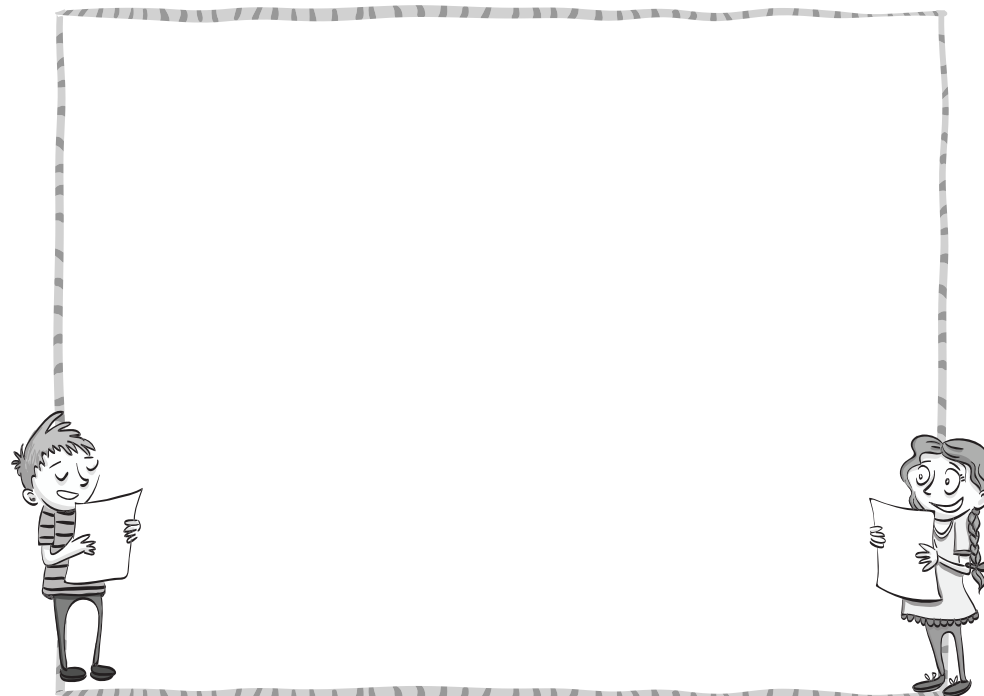
וְכָל הַבְּרָכוֹת וְכָל הָאוֹתִיּוֹת
וְכָל הַצִּיּוּרִים וְכָל הַתְּפִלוֹת
שֶׁבְּסִפְרוֹן הַזֶּה מִתַּחַת לְכָרִית
יִקְשְׁטוּ בְּלִילָה אֶת חִלּוּמוֹתֶיךָ
וּמָחָר בְּבֹקֶר
יָלוּ אוֹתְךָ בְּדֶרֶךְ לְבֵית הַסֵּפֶר,
יִשְׁמְרוּ אֶת כָּל צַעְדֶּיךָ.

לתכנים נוספים בפרוייקט האינטרנטי - musaf.bac.org.il/alef

כתיבה ועריכת הטקסט: הרבה תמר אלעד-אפלבוים • עיצוב ואיורים: אלעד ליפשיץ, סטודיו דוב אברמסון

הַהוּרִים מְנִיחִים אֶת יְדֵיהֶם עַל רֹאשׁ הִילָד/ה וּמְבָרְכִים:

יְבָרֵךְ אֲדָנִי וְיִשְׁמְרֵךְ;
יָאֵר אֲדָנִי פָּנָיו אֵלַיךְ וַיַּחְנֶךְ;
יִשָּׂא אֲדָנִי פָּנָיו אֵלַיךְ וַיִּשֶּׂם לְךָ שְׁלוֹם
(בְּמִדְבָּר ו', כ"ד-כ"ו)

אֲפָשֶׁר לְסִים בְּשִׁיר "אֶל־ף-בֵּי"ת" מֵאֵת נְעָמִי שְׁמֹר